

P. Reisz Pál, a sámségi ferences kolostor házfőnöke

és életünket, meg maradék kereszténységünket elpusztítsák

Evangélium szent Máté könyvéből:

„Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: aki hallgatja szavamat, és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak, de nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja. Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak. Az összedőlt és romhalmazzá vált. Ezzel Jézus befejezte ezeket a beszédeket. A nép ámult tanításán, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, s nem úgy, mint az írástudók.”

A katolikus egyházban ez a szentírási szakasz az elrendelt ünnepi evangéliumi részlet. Felhívás arra, hogy Szent István személyét és életművét ezen igék szerint értékeljük. Államalapító szent királyunk valóban sziklára építette házát, hazánkat. Nem a praktikus gondolkodás vezette csupán, hanem legbensőbb meggyőződése: Jézus Krisztus személye az a szikla, amelyre érdemes és lehet házát, hazát építeni. Államférfiúi működésének értékelésében szétválaszthatatlan a szent és politikus. Alakjára tekintve, művét szemlélve eligazítást kap minden magyar saját korára, saját életére vonatkozóan. Milyen üzeneteket hordoz számunkra ma Szent Istvánnak, az államférfinak és szentnek a személye? Az ő ünnepe tehát számunkra nem csupán egy nosztalgikus visszaemlékezés, hanem értékeket, eligazítást hordozó szembesülés azokkal az ajándékokkal, melyeket Isten rajta keresztül ad a magyarságnak. Isten

terveiben, ajándékozó jóságában idővel minden a helyére kerül, semmi sem vész kárba.

Szent István élettörténete azt mutatja, hogy a nemzet, az állam és az egyház összejtje a család. Az ő személye, továbbá felesége, Boldog Gizella és fia, Szent Imre által bevonul történelmünkbe a „Magyar Szentcsalád”. Egyértelmű, hogy az isteni teremtés rendje szerint a család alapja egy férfi és egy nő egész életre szóló szövetsége, a házasság, és e kötelékben adnak életet gyermekeiknek. Az egyháznak, az államnak az a feladata, hogy védje, támogassa, erősítse a családot ott, ahol az szükségesnek mutatkozik. Édes hazánk és annak vezetői tehát helyesen gondolkodnak és látják el feladataikat, amikor a családokról való gondoskodnak. (egy életből vett egyszerű és mégis kifejező példa: átkelés autóval a Balatonon a tihanyi kompnál egy személyre 2.000 Ft. Három gyermekkel, szülőkkel 1.200 Ft.)

Isten a XXI. századi Magyarországtól azt várja, hogy olyan néppé váljon, vagy az maradjon, ahol az embereket a tízparancsolat védi, és ahol a teremtésre tisztelettel és alázattal tekintenek. Európának is szüksége van Magyarországra, arra a szenvedésben, háborúban és szükségben megerősödött népre, amely soha nem hagyta magát legyőzni, éppen a Szent István-i eszméket szem előtt tartva.

Szent István államfelfogásában soha nem tudott az a nyugat-európai abszolutizmus kialakulni, ahol a király azt mondja: „Az állam én vagyok.” Ő az országát Mária oltalmába ajánlotta. Királyságát úgy fogta fel, hogy ő csak gondozója és nem tulajdonosa azoknak az embereknek, akiket rá, mint intézőre bíztak. Ha ez a fajta államfelfogás megmaradt volna a középkortól egészen az újkorig, akkor az európai kontinens sok szenvedéstől és nélkülözéstől megmenekült volna. Hála Istennek, hogy államunk mai vezetői is így gondolkodnak. Minden ellenkező híresztelés ellenére, Szent István állammal kapcsolatos eszméit követik, és a diktatúra szellemisége messze van tőlük.

Korunk nagy veszélye az, hogy az ember úgy gondolja, hogy az élet minden szakaszát saját kezében tartja, és minden problémáját saját maga meg tudja oldani. Óriási csalódásokat eredményez elbizakodottsága. Meg kell tapasztalnia, hogy az események, a dolgok irányítása

Nem Isten szándéka, hogy ismeretlen eredetű és szándékú tömegek lepjék le hazánkat

Írta: P. Reisz Pál

2017. szeptember 08. péntek, 13:49 - Módosítás: 2017. szeptember 08. péntek, 13:52

---

sokszor kicsúszik a kezéből, bármennyire is szeretné az ellenkezőjét. Vonatkozik ez a megállapítás egyéni életünk sok-sok mozzanatára, de kisebb, nagyobb közösségeink, a család, az egyház, az édes hazánk ügyeinek alakulására is. Szent Istvánnak meg kellett élnie időben kiválasztott, utódlásra kellőképpen felkészített és alkalmasnak látszó fiának, szent Imrének elvesztésekor, - annak harmincegy éves korában -, hogy kevés az emberi jó szándék, kevés az emberi igyekezet, hogy biztosítsa, hogy helyes és jó mederben folyják népének és országának élete. Kétségbeejtő nehéz helyzetében az égiekhez folyamodott. Rábízta életének művét, édes hazánkat, nemzetének sorsát a Boldogságos Szűzre, annak közbenjárását kérve. Szent István mintegy királyi házába vette Máriát, és ez által Magyarországot Mária-tisztelő országgá tette, ő maga és mi, honfitársai pedig Mária testvérei és Jézus tanítványai lettük. Ez Magyarországnak olyan méltóságot kölcsönzött, amely nem veszett el soha.

Mi is szeretnénk saját magunk, szeretteink, családjunk, egyházunk, édes hazánk létét, életét biztonságban látni, jövőjét megalapozni. Helyesen tesszük, ha ezért a szent célért dolgozunk, érte mindent megteszünk. De ne felejtsük el Szent István példájára szent ügyeinket az égiek, a gondviselő Isten kezébe helyezni, a Boldogságos Szűz közbenjárására bízva. A mi kezünkben gyakran kicsúszik az irányítás, ezt megtapasztalhatjuk. De ha jó kezekbe tettük ügyeinket, végső soron nem érhet csalódás bennünket.

Ma tapasztalhatjuk, hogy édes hazánk iszonyú külső nyomásnak van kitéve. A fizikai életünk is veszélyeztetve van, különösen a két szélső helyzetében, az elején, fogantatásában és a végén, halála közeledtével.

Szent István szelleme rázza fel bennünket és értesse meg velünk: Isten azt kívánja, hogy az ember lehetőleg szeretteinek kezében távozzék a földi életből, de nem szeretteinek keze által. Az euthanázia nem az Istentől való, még ha több nyugati országban gyakorlattá is vált a gyilkosságnak ez a formája.

Isten nem akarja az ártatlan, a védtelen megfogant élet halálát sem, hanem azt akarja, hogy éljen, és szeretné rábízni a jövőt. A nőnek igenis megvan a szabadsága, hogy olyan cselekedetekben vegyen részt, amelynek eredménye a megfogant élet. De a megfogant élet szabadságát neki is tiszteletben kell tartania, és nincs joga azt megölni vagy megöletni. Ha egyszer az Isten rábízta az életet, neki kötelessége azt megőrizni. és engedni kibontakozni.

Óriási nyomásnak van kitéve ma Szent István országa az úgynevezett migránsok tömegének ránk szabadítása által. Szent István tudta, hogy miként kezelje a jövevényeket. Akik az ő

Nem Isten szándéka, hogy ismeretlen eredetű és szándékú tömegek lepják le hazánkat

Írta: P. Reisz Pál

2017. szeptember 08. péntek, 13:49 - Módosítás: 2017. szeptember 08. péntek, 13:52

---

hívására és marasztalására maradtak az országba, mind becsületes hívei és polgárai lettek a keresztény Magyarországnak, és annak védelmében, ha kellett, akár életüket is feláldozták. Jó látja országunk mai vezetése. Egészen biztos, hogy nem az Isten szándéka az, hogy ismeretlen eredetű és szándékú tömegek lepják le hazánkat, és életünket meg maradék kereszténységünket elpusztítsák. Lehet, hogy Istentől ránk bízott környezetünk megóvásának része esetleg a farkasok védelme. De hogy a bárányok közé beengedjük a farkasokat, az nem az Isten szándéka, - ahogy egy magyar főpap (Márfi Gyula veszprémi érsek) ezt megfogalmazza.

Bárcsak Magyarországon újra azt lehetne mondani: „itt jó élni, és jó meghalni”, ami annyit jelent: itt az egyik ember a másik ember felebarátja, aki életében és halálában melléje áll.

Szent István népének első polgára volt és ma is az. Feladatunk az, hogy örökségét és útmutatásait megőrizzük. Így a magyarság megőrzi saját életét, biztosítja jövőjét. Így nemcsak magának tesz jót, hanem az egész Európának példát mutat és népeinek javára, áldására lesz.

P. Reisz Pál OFM